

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Weisz Márk könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 8 kor. Fél évre 4 kor. Negyed évre 2 kor. Egyes szám ára 16 fillér. Megjelen minden vasárnap reggel.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetési és hirdetési díjak küldendők. Nyiltér petit sora 60 fillér.</p>
---	---	---

Felhívás Csongrád város közönségéhez.

At vagyunk hatva annak tudatától, hogy Csongrád város közönségének erkölcsi és anyagi viszonyain városunk minden jó és hű fiának kötelessége segíteni.

Ez a segítség igen sokféle. Mindenki tehet jót; de ha egyesült erővel tesszük azt, akkor biztosabb és nagyobb sikere van.

A város elszegényedésének egyik oka az is, hogy itt nincs a népnek télen foglalkozása, keresete, s nyáron is kénytelen a messze idegenbe vándorolni, ha munkát és megélhetést akar szerezni.

Ezen segíteni úgy lehetne, ha a háziipart meghonosítaná az iskola, a hatóságok és a társadalom, maga a nép együttes akarata.

Ha gyáripart birna teremteni az értelmiség, a hatóság és a kormány együttes működése a csongrádi nép számára, akkor még biztosabb lenne az, hogy ez a vidék újabb keresetforrásokhoz jutna.

Másutt a kormány kezébe vette a nép ügyes-bajos dolgait, gyárakat állított, háziipari tanfolyamokat létesített, a nagybirtokok bérleteit

magához váltván, azt felparcellázta a nép között.

Mi Csongrád városának fiai kötelességet vélünk teljesíteni, — amidőn felkérjük a lakosság minden rétegét, hogy gyűljünk össze mai vasárnap délután 4 órakor a városháza nagytermében és tanácskozzunk azon, hogy miként lehetne itt a népnek keresetforrásokat juttatni a házi- és gyáripar terén, az iskolában szükséges lenne-e tanítani már az ifjúságot a háziiparra, kézi ügyességre? s miként lehetne itt legalább egy kendergyárat, s később másféle gyárakat is létesíteni, amelyekben a munkásnép állandó és biztos keresethez jusson?

Mikor ezt az első felhívásunkat kibocsájtjuk, jól tudjuk, hogy célunkat csak úgy érjük el, ha ebben a felvetett kérdésben mindaddig buzgólkodunk, amíg célunk el lesz érve.

Egy értekezlettel nem lehet ily nagy jelentőségű ügyet megvalósítani.

De mi óhajtjuk, hogy a közérdekű felkölthessük, s máskor is összegyűljenek a városnak ama hű fiai, akik szülővárosuk népének boldogulását szívükön viselik és minden vasárnap tanácskozzanak ezen kérdés felett.

A mai értekezlet tárgya:

A kereskedelemügyi miniszteriumban tartandó háziipari értekezletre egy emlékirat szerkesztése — arról, hogy *hallgassák meg magát a népet is legalább egyetlen egyszer, akkor, mikor segíteni akarnak bajain*; kérdezzék meg legalább a népet is, hogy mi fáj? hol fáj neki? ha segíteni akarnak rajta.

Hívjuk meg Keller Gyula gazdasági háziipari ministeri megbízott, Ákos Arnold kerületi iparszolgálati és Kulinyi Zsigmond iparkamarai titkár urakat egy megtartandó értekezletre, amelyen állapítsuk meg az emlékirat programját, hogy azt a miniszter urakhoz felterjesztessük oly célzattal, miszerint a miniszteriumban egybelivandó ánképen, vagyis értekezleten tárgyalni és bajainkat orvosolni lehessen.

Az értekezletre, melyet már fentebb említettük *ma vasárnap délután 4 órakor fog a városháza tanácsstermében* megtartani, szívesen látjuk osztály és felekezeti különbség nélkül Csongrádnak minden hű fiát!

Adja Isten, hogy a nép javára munkásságunknak sikere legyen.

Csongrádon, 1903. szept. 27.

Sinkó Imre
II. bíró és társai.

T Á R C A.

Örvények.

— Eredeti regény a budapesti életből. —
Írta: Négysz.

34

A pénz ördöge.

Egyszerre nagy úr lett Fejes István, amint ötven pengőt érzett a zsebében. De meg élvezte is az isteni szabadságot, melyben két évig nem volt része. Sok mindent elgondolt, hogy tulajdonképpen mire fogja a reá nézve vagyont képező összeget fordítani. Lakást kell bérelnie, valamire való öltönyt kell vennie, hogy szegyenkezés nélkül megjelenhessen az emberek között. Lakással ráér majd másnap is, legelőbbre való a ruha. Betért tehát egy ódonruha-kereskedőhöz, ahonnan csakhamar átöltözködve jött ki. Azután vásárolt még egy új kalapot és egyszerűen tisztességes embernek látszott.

A nagy nap öröme, miután ugyanis soká nélkülözötte a korcsma légkörét, a nélkül, hogy tudta volna hogyan (ő legalább úgy gondolta) egy kisebbszerű vendéglőbe került, hol aztán igen gyorsan megbarátkozott a huzamosabb ideig nélkülözött borral. Hűségesen locsolgatta torkát a szőlő nedvével, sőt gyorsan meg is barátkozott ott egy két atyafival és az-

tán hármával fogyasztották az italt, még pedig Fejes István volt a gavallér, ő rendelt és ő fizetett.

Elvégre annyi víz után meg van neki engedve, ha egyszer alaposan neki durálja magát a borivásnak s egy cseppet sem érzett lelki fordulást, mikor már a tizedik liter bort rendelte.

A borrendeléssel egyidejűleg a pénz megfogyatkozott, ugyancsak megcsappant, de helyében megszületett a jókedv. Kezdték nótázni, kurjongatni s a mulatság akkor érte el tetőpontját, mikor három szál cigány vetődött hozzájuk, akik húzták a talp alá yalót, hogy táncoló kedve kerekedett Fejes Istvánnak és kezdett aprózni. A másik két atyafi is felbuzdult erre és hármával járták a ropogós csárdást.

Mint hogy kívülök már nem volt vendég a helyiségben, lefoglalhatták az egész csapszéket maguknak. Fejes István a boros flaskókat a padlóhoz verte, nagyokat röhögve. Duhaj kedvében bort öntött az egyik cigány orlyikába, meg hegedűjébe. Igaz, hogy majd megfuladt a cigány e rendkívüli uton a szájába kerülő bortól, no de hogy egy kissé cigány utra tért a bor, azt elfeledtette vele az a valóságos ötös bankó, amit a széles kedvű Fejes odapofozott a cigány azcához. A muzsikusz zsebébe gyűrte az ötöst.

— Akarsz-e még egyet, öcskös? — kérde vigyorogva István.

— Mán mér ne fogadnám el, ha a «nagyságos» úr adja, — mondá szemhunyorgatva a cigány.

— Nesze, cigány, ehun van ni! — és ezzel oly hatalmas pofon csattant el a szegény muzsikusz arcán, hogy negyed-óraig csillagokat látott maga előtt, de meg két foga is kihullott.

Megijedtek erre az atyafiak, de legkivált István és békéltetni kezdte a cigányt, miközben cirógatatta, majd összecsókolta, mondván:

— Ne búsulj, atyafi, nem úgy gondoltam ám én azt; már bizony én csak tréfáltam veled, aki lelke van tenyeremnek, hogy úgy eljár. Itt van ne, ez is a tiéd!

Ezzel még egy ötöst nyomott a markába. A cigány ki volt engesztelve, de de csakhamar úgy elsomfordáltak a korcsmából, mintha sohasem lettek volna ott a derék mórék, — féltették valamennyien a fogaikat, akármennyi pénzzel is gyógyítanák meg a bajt.

Már jól belenyult az éjfélnébe az idő, mikor felkerekedtek. Az úton Fejes István és két új cimborája hangosan énekeltek, úgy hogy több ízben megszólították őket a rendőrök. De negyenesen sem igen tudtak járni.

(Folyt. köv.)

A tiszamenti magyarság megmentése.

A csongrádmezei munkás-viszonyokat jól ismerő és boldogult Vadnay Andor munkásmentő akcióját tanulmányozó férfutól kaptuk az alábbi cikket, mely a nyomorgó munkásokon való segítség egyes módjait akarja megvilágítani:

Amire boldogult Vadnay Andor csongrádmezei főispán figyelmeztette az országos közvéleményt, az ma már közismert dolog.

Most mindenki tudja, hogy az alföld magyar népét a szocializmusnál nagyobb ellenség fenyegeti. A kivándorlás, amely még ugyan csak szórványosan mutatkozik, de mégis a nagy nyomorról tesz tanúságot s az mutatja, hogy ennek a népnek gazdasági helyzetén segíteni kell.

A kormányt s hatóságokat nem is hagyták érzéktelenül ezek a tünetek s azóta többször megmutatták, hogy ezeken a bajokon segíteni akarnak. Csató Zsigmond dr. főispán pl. most is Tömörkény község érdekében azon fáradozik, hogy a Pallavicini örgróf uradalmából egy kisebb bérletet sikerüljön megszerezni. Cicatricis Lajos dr. alispán pedig a munkanélküliségen segítendő, gondoskodott arról, hogy a jövő esztendőre tervezett szeged-csongrádi ut azonnal kiépíttessék.

A kereskedelmi és földművelésügyi minisztériumban, mint ismeretes, legközelebb ankétet trtanak, amelyen Békés és Csongrád megyék vezető férfiai is megjelennek.

Nem lesz érdektelen, ha némileg ismeretjük eszméit ennek a férfinak, aki legelőször lépett föl a csongrádmezei munkásnyomor enyhítése érdekében. A Vadnay eszméit gondoljuk, amely a megtartandó ankétnek tárgya lehetne.

Ő keresztülvitte, hogy Csongrádmegeében ma már minden állami utépítési vállalatnál a földmunkát nem a vállalkozók, hanem közvetlenül a földmunkások kapják. Ugyancsak így akarta orvosolni a nagy bérletek elleni panaszkokat is. A diplomata finomságával keresztül tudta vinni, hogy a Pallavicini örgróf 95 ezer holdas uradalmából két község kapott néhány száz holdas bérletet s később többet is kilátásba helyezett az örgróf.

Csak hogy persze a demagógia régi handa-bandázói félrevezették a népet s nagyon sok baj volt az apró bérletekkel, úgy hogy nem lehetett csodálni, ha a felparcellázott bérlettől az uradalom idegenkedett. Már akkor emlegették a csongrádmegeieket, hogy Vadnay főispán terve az lenne, hogy a Beregmegeyében fekvő Schönborn-bérlethez hasonló módon járjon el a kormány, de oly különbséggel, hogy ne egyeseknek, hanem községeknek adja a bérletet s a községek aztán bizonyos haszonnal parcellázzák föl a bérletet és adók mintájára hajtsák be a bérleteket.

Csongrádmegeye népére ez kétszeres fontossággal bír — s a latifundiumok ily módon áldással válnának, holott ma ezek kiterjedtsége okozza a nagy terheket és a szocializmus terjedését.

Hogy ne gyülné ma a nagybérlet urakat a paraszt, mikor ez *kivész 10 ezer holdat bérbe 5 forintjával s kiadja a községi lakosságnak 20 forintjával?* Ha pedig a község kibérelti ugyanazt a területet 5 frtjával s fölaprózza 7 frtjával, már 12 ezer forintot nyer a községi pénztár.

Az ankétén a háziipar ügye fog szóba kerülni. Azonban ez csak a jövő zenéje, ha nincsenek előbb rendezett társadalmi és gazdasági viszonyok. Hiába kínál pénzt az állam a háziipar — a nép elfordult tőle.

Vadnay Andor a halászat jövedelmezőségére is figyelmeztette a tiszamenti községeket, nemcsak a gyümölcstermelésre.

Azonban az ő lelke előtt nagy mestereinek, Széchenyi Istvánnak ama terve lebegett végcél gyanánt, amely szerint az alföldet a víziutak hálózatával és öntözőcsatornákkal kell Európa éléstárává, para-

dicsomkertjévé tenni s a fővárost az összes hazai víziutak központjává tenni.

Vajjon kiterjed-e az ankét erre a kérdésre is? Nem tudni. Sajnos, Budapest székesfőváros törvényhatósága sem foglalkozott ezzel az ügygel, amely épp olyan fontosságú, mint a vasúti hálózat megteremtése volt a fővárosra nézve.

Ha szóba hoznák azt a kérdést, ez egy-maga többet használna, mint az összes iparpártolási és mentési akció. Mert hiszen ha ez a nagy mű létesülne, úgy itthon kapna munkát mindenki s nem kellene kivándorolnia Amerikába kenyerért.

A csongrádi szőlőhegyközség felállításáról.

Az embernek minden erejével és társadalmi állásával oda kell törekedni, hogy önálló lebesse és ha birtoka van, annak is különböző művelési ágak szerint önállóságot kell teremteni.

Egész más a mezei gazdálkodás, mint a szőlőművelés! Míg az előbbinél minden évben egyszer vet, vagy ültet, de egyszer arat, a szőlőföld beállításánál négy évig ültet és művel és ötödik évben kezd aratni, nagy összeget kell befektetni minden egyes hold szőlőföld beállításánál, különösen ha azt többféle ojtvány fával is beállítja. De akkor azután az ötödik évtől kezdve, egész éven át arat, minden évben.

Ezért igen szükséges a hegyközség megalakítása, hogy a sok pénzbe került szőlőföld beállított ültetvényei jövedelmezőségének és minden bajainak rendezésében egyedül a szőlőbirtokosok rendelkezzenek vagyonuk felett.

A főszolgabírói hivatal 30 nap alatt össze fogja hivatni a csongrádi szőlőbirtokosokat alakuló gyűlésre. Ha ott egyharmadrésze a szőlőbirtokosok közül kívánja a megalakulást, úgy az esetben a hegyközség meglelt alakitva.

Tisztikara áll egy hegybíró, egy helyettes hegybíró, ki választmányi tagból van, pénztárnok. Jegyzőből, 6 választmányi tagból. Ezek hoznak minden ügyet javaslatba és tárgyalás végett a közgyűlés elé terjesztik.

A tisztikarnak fizetés nem jár.

A közgyűlésnek minden egyes szőlőbirtokos tagja és birtok arányban szavazattal bír.

*

Most midőn már a szőlő művelése oly jövedelmezővé vált, hogy gazdaságaink között az első helyet foglalta el, különösen jövedelemre nézve és becsértékére, mert egy hold jó szántóföld többet jövedelmez évente évente, mint 10 hold szántóföld.

Ezideig a szőlőbirtokosok valósággal szegyenkezve találkoztak és mind a kettő azt gondolta: hogy a szőlőművelés terén másik a tudatlan. Ha azonban a hegyközség megalakul, ott a közgyűlésben jót és rosszat nyilvánosan előadhatunk és mind egyikünk tanul egymástól, pár év alatt az összes szőlőbirtokos osztály kiművelődik, megtanulja a helyes szőlőművelést. A borértékesítés terén pedig épen ellenségek voltak. De ha a hegyközségbe összeállanak és egymást segíteni, egymástól tanulni fognak, úgy ha majd találkozni fognak, mosolyogva üdvözlik egymást és mind a kettő arra fog gondolni, bizony még pár év előtt a szőlőművelés terén mind a ketten nagyon is tanulatlan emberek és egymásnak ellenségei voltak.

Miért is tisztelettel kérem szőlőbirtokos társaimat, hogy nagyrabecsült támogatásukkal a hegyközség megalakulását sziveskedjenek elősegíteni.

Csongrád, 1903. évi szeptember hó 25.

Ludrovai Tóth István
szőlőbirtokos.

Csongrád gazdaközönségéhez!

Mai napság már két évtized óta mindenki hivatalsszerzés után néz, s annyira felszaporodtak, hogy ma több a nyugdíjazott tisztviselők száma, mint 30 év előtt volt a rendes tisztiker, hát még egy új 30 alatt hová jutunk a nyugdíjazott katonatisztek, a politikai és egyéb polgári tisztviselők tiszszerezett számával, ki fogja viselni az országra nehezülőndő fizetési terheket.

Legnagyobb fizetési kötelezettség mindenkor a kisbirtokosokat terhelendi, igen ám de határunk az országos adók emelkedésével nem hogy szaporodna, hanem inkább mindig kisebb darabokra oszlik fel, a népesség szaporodása arányában. Rétföldeinket már mentesítés által termőföldekké változtattuk át, homukterületeink legalkalmasabb részeit, melyek ezelőtt legelőül használtattak fel, nagyrészen szőlőknek alakítottattak át.

Gyermekeink jövőjének biztosítására kötelességünk idegen határokból olcsó legelő homok földekkel pótolni a mentesített rétföldeket és szőlőnek átalakított volt száraz legelő homok földjeinket, baromtenyésztés szempontjából.

Ilyen alkalom van most egy igen olcsó 2500 hold homok legelő föld megvételére, erre vonatkozólag indítványt adtam be a községi képviselői közgyűléshez, s azoknak érvényesítésére felhívom az összes csongrádi lakosok és birtokosság figyelmét. (A közgyűlés az indítványt nem tárgyalhatta, mert még időelőtti. Majd rákerül a sor, ha a kártérítési összeget megkapja. Szerk.)

Ne veszekedjünk mi egymással a politikán, mert jóllehet hogy a közsabadság fejlesztésével sokat nyernénk, de ha a politika miatt egymással rossz viszonyban élünk, az által közgazdasági ügyeinket tesszük tönkre.

A csongrádi 42 ezer hold határterületünkhöz, mely gabona és bortermelesre műveltetik, de ha közlegelőnk nem lesz, bönét veszünk a föld termőképességét fenntartó trágyát, azért minden egyes józan gondolkodású polgárnak oda kell hatnia, hogy a csongrád-sövénykazi társulat által kisajátítandó 305 hold haszonvehetlen föld és gátakért esedékes 209.000 frtból az általam ajánlatba hozott 2500 hold legelő legelő földet, Csongrád községe örökös birtokává megvegyük.

Kelt Csongrádon, 1903. szeptember 25.
Ludrovai Tóth István
nyug. mérnök.

UJDONSÁGOK.

Szüreti mulatság.

A csongrádi iparosok dalárdája javára nagyszerűnek ígérkező szüreti mulatság fog tartatni a Magyar Király szálló kert-helyiségében. Az ifjúság minden lehető elkövetett, hogy e mulatság mennél fényesebben sikerüljön.

E helyen megemlítjük, hogy az iparosok dalárdája megérdemli a község pártfogását. Katalin napján tart egy hangversenyt, természetesen táncmulatsággal, havonként egy szini előadást, farsang végén pedig egy tréfás dalestélyt fog rendezni, amelyre nézve a program is megvan állapítva jórésben s csak annyit mondunk egyelőre, hogy a község meglesz igen kellemesen lepve.

Hogy pedig az egyházi ének terén is tehessen szolgálatot a dalárda a vallásos községnek: karácsony ünnepeire két igen szép régi magyar egyházi énekkel készül részt venni a daloskör az isteni tiszteleten.

— A csongrádi polgári fiúiskola. A népoktatás ügye elég kedvezően állana, ha nem lenne ok panaszra éppen amiat, hogy nincs megfelelő helyisége a polgári fiú iskolának. A most megnyílt tanévben annyira túlszűfoiva vannak az osztályok, hogy lehetetlen elhelyezni a növendékeket a tantermekbe. Farkas Béla igazgató előterjesztést tett e tárgyban a tanfelügye-

A Pesti Napló karácsonyi ajándéka.

A VÖRÖSMARTY ALBUM

A Pesti Napló, amely eddigelé az *Ember tragédiáját*, *Arany János balladát* Zichy Mihály illusztrációival, Katona József *Bánk bánját*, a *Himfy-Albumot*, a *Költők-Albumát*, tavaly a remek kivitelű *Zichy-Albumot*, stb. adta olvasóinak a könyvpiacra általános felütnést keltő kiállításban, az idén eddigi kiadványait felülmúló fénytel és pompával, *aranyvászonnal* *ke-mény kötésben* a

Vörösmarty-Albumot

fogja olvasóinak karácsonyijajándékkal adni.

A *Vörösmarty-Album*, a Zichy-Albumnál is díszesebb kiállításban nagy kvart alakban fog megjelenni. Magában foglalja a költő életrajzát. *Csongor és Tündét*. Vörösmartynek a kedves drámai költeményét, a *Szózatot*, a *Vén cigányt*, *Szép Ilonkát* és *Vörösmartynek* legkiválóbb költői alkotásait, kiváló művészek eredeti festményeivel és rajzaival. 20 műmellékletben és számos szövegbe nyomott képpel és illusztrációival. A *Vörösmarty-Album* műmellékleteit a legjele-sebb magyar festőművészek készítették. Mindannyiuk élén ott van *Sékely Bertalan*, a legnagyobb ma-gyar történeti festő, aki a *Toldi* című költeményt illusztrálta. Kortársa és barátja *Madarász Viktor*, a *Salamon* című költeményhez készít festményt. A két nagy történelmi festőhöz a következő első-rendű magyar művészek sorakoznak: *Bihari Sándor*, *Fényes Adolf*, *Ferenczy Károly*, *Kéméndy Jenő*, *Kernstock Károly*, *Krenner (Tardos) V.*, *Magyar Mannheimer Gusztáv*, *Nagy Sándor*, *Radóné Hirsch Nelli*. Ezenkívül számos kisebb illusztráció díszíti majd a Vörösmarty-Albumot, amelyek egész sor kiváló magyar festő művészetét fogják a Vörös-marty-Album keretében bemutatni. A valóban re-mek kivitelű műlapoknak egy része gyönyörű színnyomású lesz, amilyen addig alig jelent meg magyar díszműben. A Vörösmarty-Albumot meg-szereshetik mindazok, akik a Pesti Naplóra.

1. Egyszerre egy egész évre előfizetnek,
 2. akik *félévre* fizetnek elő és kötelezettséget vállalnak, hogy egy további félévén át előfizetők lesznek,
 3. akik egy *negyedévre* fizetnek elő és to-vábbi háromnegyed éven át való előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a második évnegyedre szóló előfizetés beszolgáltatása után kapják meg a Vörösmarty-Albumot,
 4. akik *havonta* fizetnek elő és egy egész évi előfizetésre kötelezettséget vállalnak, azok a hatodik havi előfizetés beküldése után fogják megkapni a Vörösmarty-Albumot.
- Azon új előfizetőink, akik a Zichy Mihály albu-mot, az 1903. évre szóló előfizetés alapján, mint előlegezett ajándékot bírták, azok a Vörösmarty Mihály albumot csak úgy kapják meg, ha *egy további egész évre előfizetnek*, illetve ha je-len négy pontban felsorolt előfizetési feltételek egyikének eleget tesznek.

A Pesti Napló előfizetési ára : Egész évre 28 kor. ; félévre 14 kor. ; negyedévre 7 kor. ; egy óra 2 kor. 40 fillér. Előfizetni minden hó 1-től és 15-től lehet.

A „Pesti Napló“ kiadóhivatala.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legújantanyosabb árák mellett ajánlatnak.

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
2 1/2 egész 12 lóerőig.
számos karakalozással, szénágyúval, kármoló- és szénágyúval, szénágyúval, borsóval.

„Columbia-Drill“
legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, daráló, őrlő-malierok, egyetemes acél-ekék.

3- és 2-vasúti ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletek árjegyzékünkben minden tagyegységben kaphatók.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

SCHOTTOLA ERNŐ
szőlészeti és borászati szaküzlete
Budapest, Andrassy-út 2.
Legnagyobb raktár a szüreteléshez szükséges felszerelési cikkekben, szőlőzúzó, borsajtók, borszivattyúk stb.
Képes árlap ingyen.

Utánnyomás tilos
ALAPÍTTATOTT 1872.

MABILLE SÁJTÓ
EGYSZERŰSÉG
GŐZ-SÁJTÓ

Ruggyanta (gumi) gyártás meghonosítója

C. BIENSTOCK, X.A. DRESDEN.

Orvos-sorsjáték
Budapest, IV. Váci-utca 17/a.
Főnyeremény

50.000
korona érték.

Egy sorsjegy ára 1 korona.
Mintán a húzást már október elején megtartjuk és a sorsjegyek nagy kelen-dőségnek örvendenek, ennél fogva tiszte-lettel kérjük, hogy a sorsjegyek bevá-sárlásával ne tessék késni, hanem nagy-becsű megrendelését sziveskedjék lehe-tőleg azonnal elintézni, mert a húzás már **f. évi október hó 10-én lesz.**

Orvos-sorsjáték központi irodája:
Budapest, IV., Váci-utca 17/a.
Sorsjegyek kaphatók helyben:
Bagossy József és Váradi Jakab
urak üzleteiben.

Már 1 koronáért 50.000 korona nyerhető.
Már 1 koronáért 50.000 korona nyerhető.